

РЕШЕНИЕ

№ 2246

гр. София, 05.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1377** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маргарита Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 72, ал. 4 от Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР), вр. с чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на К. О. Н., срещу Решение без номер от 12.01.2024 г., постановено по НАХД № 861/2023 г. на СРС, НО, 1 състав. С оспореното решение е потвърдена Заповед за задържане на лице рег. № 288зз-1231/18.12.2022 г., издадена от П. А. – полицай в 04 РУ-СДВР, с която на основание чл. 72 от ЗМВР лицето е било задържано за срок от 24 часа.

В касационната жалба е посочено, че заповедта е незаконосъобразна, тъй като в същата не е посочено конкретно престъпление, за което има данни да е извършено от задържаното лице. Според касатора необосновано СРС е взел предвид доказателствата, събрани в хода на образуваното наказателно производство, поради което е допуснал съществено процесуално нарушение. Моли се решението да бъде отменено. Претендират се разноски. В съдебно заседание касаторът, лично и чрез процесуалния си представител, поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски за две съдебни инстанции.

Ответникът по касация не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София - град, V касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че със Заповед за задържане на лице рег. № 288зз-1231/18.12.2022 г., издадена от П. А. – полицай в 04 РУ-СДВР, на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР К. О. Н. бил задържан за срок от 24 часа. Като фактическо основание за издаването на заповедта са посочени данни за извършено престъпление – домашно насилие.

От приложеното по делото заверено копие на материалите от досъдебното производство се установява, че по повод на подадена жалба за домашно насилие е било образувано наказателно производство ДП 1832/2022 г. по описа на 04 РУ-СДВР, пр.пр. № 26723/2022 г., за престъпление по чл. 144, ал. 3, вр. ал. 1 от НК, като 19.12.2022 г. в 15:55 часа, жалбоподателят е бил привлечен към наказателна отговорност за 2 престъпления по чл. 144, ал. 3, вр. ал. 1 от НК.

За да отхвърли жалбата срещу така издадената заповед СРС, е приел, че същата е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма и при спазване на административнопроизводствените правила. Приел е също така, че същата е издадена при правилно приложение на материалния закон, поради което е законосъобразна.

Така постановеното решение е правилно по следните съображения:

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно и допустимо. Съгласно чл. 72, ал. 4 от ЗМВР, задържаното лице има право да обжалва законността на задържането пред районния съд по седалище на органа. Съдът не констатира основания за нищожност или недопустимост на съдебния акт. При постановяване на решението не са нарушени съдопроизводствените правила. Неоснователни са възраженията, изложени в касационната жалба за недопустимост на съдебния акт.

Заповедта, предмет на съдебния контрол, е издадена от материално и териториално компетентен административен орган при спазване на предписаната от закона форма по смисъла на чл. 59, ал. 2 от АПК.

В хода на административното производство не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените, които да са ограничили правото на защита на оспорващия и да са препятствали правото му адекватно да я организират. Съгласно трайно установената практика на Върховен административен съд, съществено е това нарушение, което може да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание.

Оспорваната заповед не противоречи на материалноправните разпоредби. Съгласно нормата на чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР, полицейските органи могат да задържат лице за което има данни, че е извършило престъпление. Целта на задържането по чл. 72, ал. 1 от ЗМВР е превантивна и се налага с цел да се предотврати възможността лицето, за което има вероятност да е извършило престъпление, да се укрие и спрямо него да не може да бъде реализирана наказателна отговорност. Задържането, като принудителна административна мярка, се предприема от полицейския орган при условията на

оперативна самостоятелност.

Видно от приложените доказателства задържането е постановено във връзка с образувано досъдебно производство 1832/2022 г. по описа на 04 РУ-СДВР, пр. пр. № 45533/2022 г. по описа на СРП, като К. Н. е привлечен като обвиняем за две престъпления по чл. 144, ал. 3, вр. с ал. 1 от НК. Необходимо условие за законността на задържането е наличието на данни за извършено престъпление. Една от законовите предпоставки за образуване на досъдебно производство е наличието на достатъчно данни за извършено престъпление. Разпоредбата на чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР предвижда наличието на данни, като законът не поставя изискване за „достатъчност“, в сравнение с образуването на досъдебно производство. Щом са били налице достатъчно данни за образуването на ДП, то следва да се направи извод и за наличието на данни като цяло за извършено престъпление от адресата на заповедта.

С оглед изложеното решението на СРС, с което оспорената заповед е потвърден като законосъобразна е валидно, допустимо и правилно и следва да бъде потвърдено.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, V касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение без номер от 12.01.2024 г., постановено по НАХД № 861/2023 г. на СРС, НО, 1 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.